

חוזרים לכפר עציון – 7 יוני 1967

יוסי לנגוצקי (אל"מ, דימ.) מפקד הסיירת הירושלמית במלחמת ששת הימים
6 אפריל 2017

ביום רביעי 7 יוני 1967, נקראה "הסיירת הירושלמית" שהייתי מפקדה במלחמת ששת הימים, לכבוש את המוצב הירדני שהיה בג'בל אבו-ע'ונייס, הוא "הר-חומה" הנוכחי.

נקראתי לגג המבנה המרכזי של רמת רחל, לקבל תדריך ממפקד החטיבה הירושלמית, לייזר אמיתי, כשלידו ע' קמ"ן החטיבה הירושלמית, רובי ריבלין, נשיא המדינה.

משם חזרתי למתן פקודה ללוחמי הסיירת, שהמתינו לי בסמוך ל"מוצב הפעמון" בו נפלו ששה מחברנו בקרבות פנים אל פנים, שניהלנו במוצב יומיים קודם לכן.

וכך גלשנו מ"מוצב הפעמון" ל"מוצב ה"מפריד בין רכס רמת רחל לרכס הר חומה, וביצענו התקפה רגלית שטיפסה במעלה המדרון לגובה של כמאה מ' עד למוצב. כשהגענו חסרי נשימה לגג ההר, הסתבר לנו שהלוחמים הירדנים הסתלקו משם, כנראה עם ראשית טיפוסנו אליהם.

כשהייתי על פסגת ההר, הורה לי בקשר המח"ט, לרדת בחזרה ל"מוצב ה"מפריד" את החטיבה דרומה לחברון. וכך בג'יפ סיור נעתי דרומה בראש ה"ארמדה" של הסיירת. (130 לוחמים, רכובים על 7זחלמ"ים 9 ג'יפי סיור 4 תולר"ים) חלפנו על פני קבר רמת רחל, אותו "זיהה" דרור ויגדור (עו"ד בכיר), מ"מ אחת ממחלקות הג'יפים, לאור "דמיונו לבול קבר רמת רחל".

בסביבות 18:00 הגענו למפקדה ירדנית (חטיבת חי"ר 29) שהיתה סמוכה לצומת כפר עציון. ואז, ראה זה פלא. "נפל לי האסימון".

פניתי לסגני יורם סלומון (כיום פרופ' במכון וייצמן) ואמרתי לו, שיקבל פיקוד על הסיירת, כי בכוונתי לצאת מיד לכפר-עציון. "כפר-עציון" ???!

הסברתי ליורם שבשנת 1946, בהיותי תלמיד בכתה ח' של גימנסיה רחביה, ביקרתי בטיול כתתי בכפר עציון, וכי למיטב זכרוני, אם אסע מערבה אגיע ל"עץ גדול", ממנו אוכל להגיע באם אפנה שמאלה, אל תוך כפר עציון. 'דברי נשמעו לבטח תמוהים. לאחר 19 שנה "יוסי זוכר עץ גדול" ?

עם ארבעת הג'יפים של דרור ויגדור, פנינו מערבה. והופ !! אכן עץ גדול מאד. ניווטתי שמאלה ותוך דקותיים מצאנו עצמנו בתוך כפר עציון, ששימש כמחנה צבאי ירדני.

המקום היה נטוש לחלוטין, דלתות המבנים הקשתיים בסגנון המחנות הבריטים היו פתוחות ודפי נייר ושאריות ציודים אחרים היו פזורים על פני השטח.

והנה חיילים ישראלים עומדים בתוך כפר עציון, ששנים רבות היינו צופים בו ממרחקים בגעגועים ואומרים: "שם הרחק על גב הרכס מצוי כפר עציון בו

התנהל קרב הירואי שהסתיים ברציחתם של למעלה ממאה מאנשינו שנכנעו לצבא הירדני. יום יגיע ונחזור אליו"

עוד אנו עומדים הלומים מגודל רגע מימוש השיבה לכפר עציון, והנה פותח אמנון בן-תור (פרופ' לארכיאולוגיה, האוניברסיטה בירושלים) רדיו שהיה עמו על

הג'יפ. היה זה רדיו אליו חוברו סוללות בסרטי דבק, מכל צידיו. ואז לפתע בוקעים מהרדיו תקיעות שופר, תפילות וזעקות שמחה מהכותל המערבי, שחודרות ומזעזעות את דממת שעת כניסתנו לכפר.

הכותל המערבי בידינו

!!!!!! תדהמה !! לא יאומן !!!

היה זה שידור חוזר של הקלטות מהכותל משעות לפנה"צ שעה שהיינו בהתקפה
ובתנועה ולא ידענו כלל על שחרור העיר העתיקה. אין מלים בפי לתאר את עוצמת
הזעזוע של אותו רגע !

הצירוף הלא יאומן בין קבלת הידיעה על ההגעה לכותל המערבי לבין רגע הגעתנו,
ראשוני צה"ל לכפר עציון היה מהמם.

פרצתי בבכי. דמעות שטפו את פני ואת פניהם של לוחמים נוספים.

היה זה רגע מכונן שלא יישכח ממני לעולם.